

Muziek, totdat de keel er uiteindelijk mee stopt

Hij zou zijn veertigjarig jubileum van vier muziekprojecten vieren en het album 'Retirement Plan' releasen met de band Dunkey SR, zanger en muzikant Jan Blaauw (58). Dat jubileum werd vanwege de coronamaatregelen afgeblazen. Daarna was het achteraan sluiten in de 'programmingfile'.

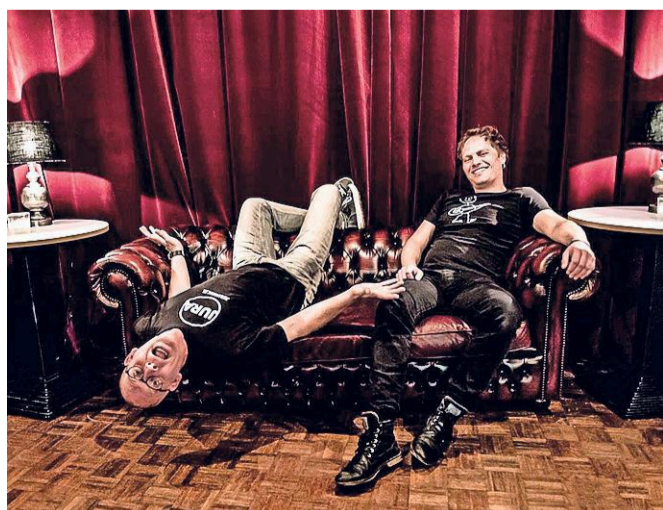
Nina Bakker
nina.bakker@mediahuis.nl

Alkmaar ■ Op 18 februari is het dan toch zover: Dunkey SR speelt in Podium Victorie. Ondertussen heeft hij ook weer nieuwe plannen met andere muziekprojecten. Ook na meer dan veertig jaar muziek, maar ook regionale muzikanten waaronder Willem Swikker in de

Jan kent Willem Swikker, toetsenist bij Dunkey SR, al vijftig jaar. Dat begon al toen hij in 1973 in Schagen woonde en aan het voetballen was. Er klonk muziek uit een oud schuurtje. „Ik ging kijken en zag dat Willem daar aan het spelen was. Ik was acht, hij achtien. Thuis hadden we niet zoveel met muziek. Het was pas later dat ik me echt met muziek bezig ging houden”, vertelt Jan.

Booze & Blues

Jan ging in die tijd vaak naar het jongeren centrum in Schagen. Hier speelden landelijk bekende bands, maar ook regionale muzikanten waaronder Willem Swikker in de

Jura, met Jan Blaauw en Ruben Hoeke (rechts). FOTO RON KOFFEMAN

Booze & Blues band. Hier bleven ze vaak tot diep in de nacht hangen.

Op Jan's zestiende werd hij opnieuw geïnspireerd door muziek, toen hij het gymlokaal binnenkwam. Hij zag gasten van zijn leeftijd met instrumenten om hun nek. Het kwartje viel. Jan: „Ik kan dus zelf ook muziek maken. Toen viel het tweede kwartje: wat kan ik dan? Ik had een gitaar te leen, waar ik alleen maar naar zat te kijken. Mijn eerste gitaar kocht ik nadat ik mijn antieke Volvo in de prak reed. Ik had wat verzekeringsgeld en daar kocht ik twee elektrische gitaren van en een versterkertje. Zo worstelde ik door mijn ideeën heen. Maar mijn talent lag toch ergens anders.”

Jan begon teksten te schrijven, luisterend naar blues en rock. „Elk liedje heeft een verhaal in zich. Die verhalen wilde ik zelf schrijven. Ik heb niks met naspelen. Ik heb wel in coverbands gezeten, maar mijn hart gaat naar het eigen materiaal. Wat je kunt naspelen, kun je ook zelf maken. Ik ben beslist niet vernieuwend in muziekstijl. Maar ik probeer clichés te vermijden.”

Die verhalen kunnen volgens Jan overal over gaan. Liefde, 'hypothekenslaven die elke dag lijdzzaam in de file staan' of bijvoorbeeld: 'wat zou je doen als het je laatste dag was?'. „Als het maar de moeite waard is te vertellen. Het moet de juiste toon en sfeer hebben. Ik houd wel van een beetje melancholie.”

Tumor

In de jaren 80 was Jan ook zoekende. Op vrij jonge leeftijd werd hij met een aantal medische problemen geconfronteerd. Op zijn zeventiende had hij een tumor, die bleek later goedaardig te zijn. „Het verandert je kijk op dingen. Je bent in een wereld waarin je niet begrepen wordt omdat anderen niet hetzelfde meemaken. Dan is het al

Concert

Omdat het jubileumconcert vóór corona niet door kon gaan, hadden de muzikanten van Dunkey SR meer tijd om aan het album te besteden, met dank aan River Studio. Via Facebook zijn uiteindelijk tweehonderd exemplaren verkocht. Kaarten voor de releaseshow van Dunkey SR's 'Retirement Plan' op 18 februari zijn nog verkrijgbaar via www.podiumvictorie.nl

Jan Blaauw.

Professioneel, maar nooit met concessies. Hij wilde echt zijn eigen muziek maken.

Zodoende kwam Jan rond 1988 met Swikker in contact om samen muziek te schrijven en te componeren. Hun eerste band was 'Blues en de Green' en daarmee kon Jan zijn verhalen in de juiste muzikale vorm gieten.

Nog zo'n twintig jaar later ontmoette Jan via de in 1999 overleden pianist Rob Hoeke, zijn zoon en gitarist Ruben Hoeke. Ook met hem sloeg hij aan het componeren.

„Het is zo inspirerend als je iemand tegenover je hebt zitten die bepaalde akkoorden neerlegt waar mijn teksten in passen. Zo ontstond de tweede band 'Jura', een anagram voor Rubens naam en mijn naam.”

Mooie verhalen

Jan prijst zich gelukkig met de muzikanten met wie hij al die tijd heeft kunnen samenwerken. Allemaal zijn ze professioneel of semi-professioneel. Jan zit vol mooie verhalen over zijn jaren op het podium.

Zoals die keer dat hij met Jura in het Zaan Theater speelde. Na elk

liedje vertelde hij een verhaal. Zo ook over Leentje Prins. In tegenstelling tot veel vrouwen had ze geen ambities maar wilde ze een gezin stichten. Ze kreeg zes kinderen maar stierf in de oorlogsjaren in het kraambed van de jongste. Dat zette het hele gezin op z'n kop. „Ruben speelde er een prachtig nummer bij. En ik sloot af: 'vanavond breng ik mijn oma terug naar Zaandam'. Dat was Leentje Prins. Een foto van haar werd op de achtergrond geprojecteerd. Het nummer ging over het kwijtrafen van je roots.”

Lampjes

Toch bliken de muzikanten niet vaak terug op hun vijftig jaar oude muziekcarrière. Ze leven in het nu en maken volop muziek. Inmiddels hangen de muzikanten allemaal samen als een groot stel vrienden. „We zijn net een stel ouwe wijven bij elkaar. We zijn zulke uiteenlopende karakters. En toch is het fantastisch om op het podium te staan met die lampjes op je snuiferd. Het is altijd spannend, met eigen werk.”

De teksten voor 'Retirement plan' die Jan en Willem in 2016

schreven gaan allemaal over al dan niet gelukke vriendschap. Maar ook over maatschappijkritische onderwerpen. Geen blues, want Jan wilde meer kwijt dan wat er in twaalf maten kon. Het is rock, Americana met jazzinvloeden en ballads. Geïnspireerd door onder meer John Hiatt, Steve Earl, The Rolling Stones, Randy Newman, Joe Cocker, Muddy Waters.

Knipoog

De naam 'Retirement Plan' (pensioenplan) is bedacht met een dikke knipoog. „Willem zit al aardig in de aow, ik moet nog werken de komende jaren. Ik ben grafisch vormgever en ontwerp regelmatig albumhoezen. Op de hoes staat een foto van een oude schuur. Als je pensioenplan verdampt, kan je in een krot wonen. De achterkant is vormgegeven met verkreukeld papier. Want je pensioenplan is toch niks waard. Als je echt muzikant bent in hart en nieren, is er geen pensioen. Dan knal je er nog wekelijks op los.”

Ook Jan Blaauw is nog lang niet 'met pensioen'. Ondertussen speelt hij in meerdere bands en is zijn volgende plan om met de band

FOTO EDWIN FABRIEK

Vlnr: Ruben Hoeke, Jan Blaauw, Jaapjan Schermer, Rick Nieuwenhuizen, Willem Swikker en zittend op gitaarversterker Frans Lewakabessy, Dunkey SR repeteert voor de show in Podium Victorie. FOTO: JIFOTO/JAN JONG

Johnny Feel Good een nieuw album op te nemen. Daar liggen al veertien nummers voor klaar. „Zo lang mijn stem en mijn gehoor het blijven doen, wil ik zoveel moge-

lijk blijven spelen. Alle nummers wil ik goed vastleggen. Er mag niets meer op de plank liggen als mijn keel er uiteindelijk toch mee stopt.”

„Anderen konden naar het concert van The Rolling Stones, ik liep door het ziekenhuis met een infuus

„We zijn net een stel ouwe wijven bij elkaar